

ת"פ 3744/05/15 - מדינת ישראל נגד אלכסי גונצ'ר

בית משפט השלום בקרית
ת"פ 3744-05-15 מדינת ישראל נ' גונצ'ר

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכסי גונצ'ר

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרצות לבנין שאינו דירה ובצוע גניבה לפי סעיף 407(ב), לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות האישום, בין התאריכים 19.2.15-22.2.15, התפרץ הנאשם למקווה טהרה בקרית ביאליק, באופן שניפץ את החלון ונכנס דרכו למקום. במעמד זה גנב הנאשם מוצרים שונים כגון: מייבש שיער, מערכת שמע, חלוקים, מגבונים, חומרי ניקוי, סבונים ומוצרי היגיינה נוספים.

תסקיר שירות המבחן

2. לאור נסיבות חייו של הנאשם התבקש תסקיר. שירות המבחן ציין כי מדובר בצעיר כבן 30 אשר, בעברו מחוסר דיור וכיום אסיר משוחרר המתגורר בבית אמו. שירות המבחן תיאר את נסיבות חייו של הנאשם ובשל צנעת הפרט אמנע מלפרט אותן במסגרת גזר הדין. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי לאחר שחרורו ממאסר בחודש 3/16 הקים עסק עצמאי להתקנת מזגנים, והוא מקדיש את כל זמנו לעניין זה. שירות המבחן ביקש לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, בעיקר בהקשר של בעיית ההתמכרות ממנה סבל טרם מאסרו, ואולם הנאשם סבר כי הוא אינו זקוק לסיוע זה, לאור העובדה כי הוא מקדיש את רוב זמנו לעבודה והוא נוטל חלק בשיחות טיפוליות במסגרת תכנית NA. יצוין כי שירות המבחן ערך לנאשם בדיקות סמים אשר נמצאו נקיות מסמים (ולבדיקה אחת לא התייצב הנאשם). שירות המבחן סבר כי אין די בכך לצורך הקטנת הסיכון מהנאשם ובשל התנגדות הנאשם לשילובו בהליך טיפולי, לא בא

בהמלצה שיקומית.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה עמד על חומרת המעשה, חרף העובדה שלא נגרמו נזקים משמעותיים. נטען כי מתחם העונש ההולם את העבירה בנסיבותיה נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי ולעובדה שרק לאחרונה שוחרר ממאסר בגין מעשים דומים. כן הפנה להתרשמות שירות המבחן ולהיעדר המלצה. מכאן התבקש מאסר בפועל בגדרי המתחם לצד מאסר על תנאי קנס ופיצוי.

4. ב"כ הנאשם ציינה כי מדובר בעבירה שבוצעה לפני שנידון הנאשם למאסר וכי מדובר בעבירה שבוצעה בנסיבות קלות יחסית ללא גרימת נזק ממשי. עוד צוין כי הנאשם עבר תכנית טיפולית משמעותית בבית הכלא במשך 8 חודשים ומאז שחרורו לא הסתבך והוא עובד לפרנסתו ומטופל בשיחות במסגרת NA. הסנגורית ציינה כי אכן אין מדובר בהליך שיקומי "התואם לתבנית שאנו מכירים" אך ציינה כי אין זה ראוי להחזיר את הנאשם לבית המאסר ובכך לפגוע בהליך החיובי שהוא עובר מאז שחרורו.

5. הנאשם בדברו האחרון תיאר את מאמציו מאז שחרורו. צוין כי הוא עובד ועוזר לבני משפחתו ולאור כך ביקש לאפשר לו להמשיך בדרך זו.

דין והכרעה

6. כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לגזור את הדין בהליך תלת שלבי. ראשית עליו לקבוע אם לפניו אירוע אחד או מספר אירועים. בשלב השני, עליו לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירה שעבר הנאשם. זאת יש לעשות בהתאם לעקרון המנחה בענישה, שהוא הלימה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ויתר השיקולים כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם נכון לחרוג ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע.

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** עבירות ההתפרצות לבית עסק הינן עבירות חמורות הפוגעות בביטחון של הציבור ובקניינו. בעניין זה נאמר כי "ההתפרצות לעסק לא רק מהווה נזק כלכלי רב אלא גם מסבה עוגמת נפש רבה לקורבנות תמימים, שפעמים מנהלים עסקים על גבול הכדאיות הכלכלית ושומרים על מקור פרנסה להם ולעובדיהם. שומה על בית המשפט להטות אוזן לאזרחים החשים חוסר ביטחון ויאוש מהמצב אליו הם נקלעים שלא בטובתם, במיוחד כשנדרשים הם לנהל עסקים באזורי תעשייה מרוחקים מהעיר, בהם בשעות ובימים מסוימים אין איש שיכול למנוע את העבירות ולהתריע על ביצוען" (ע"פ (חי') מהעיר, בהם בשעות ובימים מסוימים אין איש שיכול למנוע את העבירות ולהתריע על ביצוען" (ע"פ (חי'))

42259-03-10 דוד ברכה נ' מדינת ישראל (15.7.10).

כן אפנה לע"פ 37298-02-12 מדינת ישראל נ' ברונפמן (17.5.12) שם צוין כי:

"אמנם בענייננו, אין מדובר בהתפרצות לבית מגורים, אולם אין בכך כדי למתן מחומרתה של העבירה. עסקו של אדם, בוודאי כאשר מדובר בעסק פרטי, הינו מטה לחמו והרבה פעמים מהווה מרכז חייו. על כן, גם כשמדובר בניסיון פריצה מסוג זה, ישנה הפרה בוטה של פרטיותו של אדם. עבירות רכוש ככלל הן עבירות עם פוטנציאל סיכון לביטחון האדם ולביטחון הציבור. חומרה יתרה יש לראות בעבירה המתבצעת מתוך תכנון, הכנה, הצטיידות בכלים ובאמצעים מיוחדים ומתוחכמים, וכן התארגנות בצוותא חדא של מספר עבריינים לביצוע העבירה".

8. **נסיבות ביצוע העבירה:** הנאשם התפרץ למקווה טהרה על-ידי שבירת חלון וגנב משם מוצרי היגיינה וטיפוח בערך כספי נמוך יחסית (וכן מערכת שמע שערכה וטיבה לא פורט ויש להניח שמדובר ברכוש שערכו אינו גבוה). ראוי להביא בחשבון שמדובר במקום המשרת את הציבור וכן את מאפייניו הייחודיים. אינני סבור שהוכח תכנון מוקדם וסביר גם שהמעשה קשור להתמכרותו של הנאשם אותה עת לסמים.

9. **מדיניות הענישה:** בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים בעבירות התפרצות וגניבה הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב והכל תלוי בנסיבות האירוע ובנסיבותיהם של הנאשמים.

ברע"פ 5519/10 **וינוקור נ' מדינת ישראל** (14.9.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של פריצה וגניבה מבית תרבות. הנאשם יחד עם אחרים גנב טלוויזיה ומכשירי חשמל נוספים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל-9 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשתו והותיר את העונש על כנו.

ברע"פ 8114/10 **אבו חדיד נ' מדינת ישראל** (7.11.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בביצוע עבירה של התפרצות לבית עסק וגניבה ממנו. במקרה זה התפרץ הנאשם למשרד וגנב מחשב ופריטים נוספים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ממאסר מותנה ל-7 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו, תוך שנתן דעתו לעברו הפלילי והצורך בהרתעה.

בעפ"ג 40239-08-15 **מדינת ישראל נ' סאהג'יאן** (11.11.15) - הורשע הנאשם בגין שתי עבירות התפרצות לבית כנסת וגניבה של מדחן עם מטבעות שהיה במקום וכן בהתפרצות לדירת מגורים. בית המשפט. בית המשפט המחוזי קבע מתחם נפרד לעבירות ההתפרצות לבית הכנסת והעמידו בין 6-24 חודשי מאסר. עונש המאסר בין 12 חודשים (כולל בגין התפרצות לדירת מגורים) נותר על כנו.

בעפ"ג 34058-02-14 **אלקיים נ' מדינת ישראל** (1.7.14) - הנאשם ביחד עם קטין נוסף התפרץ לחדר מזודות בבית מלון וגנב ממנו מחשב נייד. נקבע מתחם ענישה הנע בין עונש לנשיאה בעבודות שירות ועד 15

חודשי מאסר ולגופו של עניין הוטלו 5 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות השירות. בית המשפט המחוזי ציין כי המתחם שנקבע הולם את מהות העבירה ונסיבות ביצועה וכך גם העונש שהוטל.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא ענייננו, נע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו המבטאת חרטה ונטילת אחריות. מנגד, הבאתי בחשבון את עברו הפלילי הכולל עבירות דומות ואת העובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. השאלה בענייננו היא, האם חרף זאת, ראוי לחרוג במקרה זה ממתחם הענישה שנקבע, בשל סיכויי שיקום.

12. כידוע, בית המשפט רשאי לחרוג לקולה ממתחם הענישה אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" (סעיף 40ד' לחוק העונשין). הנאשם שלפני לא עבר הליך טיפולי בשירות המבחן. הוא אף הביע חוסר רצון להשתלב בהליך שהמליץ שירות המבחן ולאור כך לא בא שירות המבחן בהמלצה. עם זאת, דומה שאין מדובר בעמדה המבטאת חוסר רצון בחיים נורמטיביים, אלא מחשבה (ונראה שמוטעית) כי התגייסות כעת להליך טיפולי ארוך, תפגע ביכולתו של הנאשם להתמיד בחיים שבנה לעצמו לאחר שחרורו. ניתן להצר על גישה זו ואולם בצד זאת נכון לציין כי מאז שחרורו מהמאסר מקיים הנאשם אורח חיים תקין, במסגרתו הוא עובד בבית עסק להתקנת מזגנים שהקים עם חבר; הוא משתתף בשיחות שבועיות במסגרת NA ; בדיקות שתן שנערכו לו בשירות המבחן העידו על ניקיון מסמים; וכן לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. כן הוצגו מסמכים מהם עולה כי הנאשם ניצל את תקופת מאסרו להשתלבות בהליך טיפולי במסגרת בית הסוהר. מדובר בהליך לא קצר (כ-8 חודשים) אשר הנאשם הפסיקו זמן קצר מאוד לפני סיומו וערב שחרורו מהמאסר (ולא בנסיבות שיש בהן להעיד על בעיות משמעת). בעניין זה אציין כי מהמסמכים שהוגשו עולה כי הנאשם ויתר על אפשרות לשחרור מוקדם וחופשות לצורך שילובו בהליך זה ויש בכך להעיד על רצונו הממשי בשיקום. שירות המבחן ציין אף הוא, בצד היעדר המלצה טיפולית, כי "התרשמנו ממאמציו [] להשתלב באופן מותאם במעגל התעסוקה ונראה כי משקיע כוחות בכך".

13. לאור כך, נראה שקיימים בעניינו של הנאשם סיכויים ממשיים לשיקום, אף אם לא ניתן לקבוע כבר עתה כי הנאשם השתקם. זאת ניתן ללמוד מהתנהגותו של הנאשם במהלך מאסרו; מהמחיר שהסכים לשלם על מנת להשתלב בטיפול; מהעובדה שלא נפתחו נגדו תיקים חדשים; מכך שהוא עובד לפרנסתו; מבדיקות השתן הנקיות; ומהעובדה שהוא מטופל בשיחות שבועיות. אכן, אין מדובר בהוכחת שיקום, אך מדובר בהוכחת סיכויים ממשיים לכך שישתקם. (ראה למשל עפ"ג 24721-12-14 **מדינת ישראל נ' נחמני** (29.1.15)); כן ראה: רע"פ 1441/14 **האבט חמיס נ' מדינת ישראל** (9.12.14) פסקה 12 לפסק הדין, שם חרג בית המשפט העליון ממתחם הענישה הראוי, בשל סיכויי שיקום ממשיים, הגם שהנאשם לא עבר הליך טיפולי; לסקירה בדבר הפרשנות הרחבה שהוענקה למונח "שיקום" כאמור בסעיף 40ד' לחוק

העונשין, ראה אורן גזל-אייל, "חריגה ממתחם העונש ההולם", יפורסם בספר דורית ביניש (קרן אזולאי, איתי בר סימן-טוב, אהרון ברק ושחר ליפשיץ עורכים, 2015), עמ' 25-26.

14. לאור שפורט לעיל, אני בדעה כי הטלת עונש מאסר על הנאשם, ולו בעבודות שירות, תפגע במאמצי שיקומו והיא עלולה לגרום לנסיגה משמעותית בתפקודו. כמו כן, בנסיבות העניין הכוללות, אין לומר שעונש שאינו כולל מאסר, יחטיא את מטרות הענישה. גבול התחתון של מתחם הענישה שקבעתי אינו מחמיר, כך שחריגה ממתחם הענישה, תוך הטלת עונש שאינו כולל מאסר בפועל, אינה מביאה לתוצאה עונשית בלתי הולמת, בנסיבות העניין. כן אציין שמדובר בעבירה שבוצעה לפני כשנתיים וכתב האישום בגינה הוגש מספר ימים טרם מתן גזר הדין הקודם (וככל הנראה לא הובא כלל לידיעתו אותה עת) והנאשם מצוי כאמור כיום "במקום אחר" ועונש מאסר ולו בעבודות שירות יהא מחמיר יתר על המידה.

15. סיכומי של דבר: בהביאי את מכלול הנתונים, הכוללים את חומרת העבירה לצד סיכויי שיקומו של הנאשם, סברתי כי שליחתו כיום למאסר - ולו בעבודות שירות - תפגע בסיכויי שיקומו ובתהליך שהחל. נכון יותר לדעתי, לנקוט בעניינו ענישה מתונה, אשר תדגיש בפניו מחד גיסא את חומרת המעשה, אך מאידך גיסא לא תפגע בסיכויי שיקומו. זאת יושג לדעתי, בדרך של ענישה מותנית ופיצוי, בשילוב צו של"צ קצר, במהלכו יתאפשר גם לשירות המבחן לערוך לנאשם בדיקות שתן.

16. לאור כך, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **4 חודשי מאסר וזאת על תנאי**, כאשר התנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירת רכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ב. **פיצוי בסך 1,000 ש"ח**. הנאשם ישלם את הסכום בשני תשלומים החל מיום 1.12.16

המאשימה תברר זהות הגוף אליו יש להעביר את הפיצוי (כלומר הגוף שניזוק בשל העבירה) ותעביר למזכירות בתוך 30 יום את פרטי חשבון הבנק אליו יש להעביר את סכום הפיצוי.

ג. **צו של"צ בהיקף של 100 שעות**. שירות המבחן יגיש תכנית של"צ לאישורי בתוך 30 יום. שירות המבחן רשאי לערוך לנאשם בדיקות לגילוי סמים במהלך תקופת ביצוע הצו. מובהר לנאשם כי עליו לבצע את צו השל"צ כנדרש, לרבות את בדיקות הסמים, וכי אם לא יעשה כן יוכל שירות המבחן לבקש להפקיע את הצו ואז יהא הוא צפוי לעונשים נוספים.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

המוצג - אבן - להשמיד.

ניתן היום, ו' חשוון תשע"ז, 07 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.